

(Citace z novin, Neděle "Jak přišla do křesťanské církve?" F. L. Sharp)

KDO PRVNÍ VYTVOŘIL ZÁKON PRO ZACHOVÁVÁNÍ NEDĚLE?

Tertulián: "Od začátku apoštolské éry byli křesťané zvyklí scházet se k uctívání v první den týdne, ale neuznávali ten den tak jako Sobotu. (...) V porovnání se způsobem, jak byl Bůh oslavován v prvním století, zdroje informací jsou poněkud skoupé, ale dostačující. Jasně ukazují, že křesťané se scházeli před úsvitem v první den týdne, k vysloužení eucharistie, a potom pokračovali ve svých běžných každodenních pracích a zaměstnáních." To je také potvrzeno jinými spisovateli a historiky.

Chronologický slovník (článek „Neděle“) str. 813: „První křesťané se setkávali ráno toho dne (Neděle) k modlitbám a zpěvu písní jako připomínku Kristova vzkříšení a potom se vraceli ke svým pravidelným povinnostem.“

Jeremy Taylor: "Původní křesťané vykonávali všechny druhy práce v den Páně, dokonce v době pronásledování, když striktně dodržovali všechny Boží přikázání, ale v tomto případě věděli, že se nejedná o Boží přikázání." Duct. Dubi, 2. kniha, 2. kap, sekce 59.

Encyklopedie Britannica: „Neexistuje důkaz, že v nejranějších letech křesťanství byly jakékoliv formální zachovávání neděle jako dne odpočinku nebo všeobecné zanechání práce“ – Eleventh Edition, Svazek XXVI, str. 94, článek „Neděle“.

Raná křesťanská církev byla založena na principech věčné pravdy, její členové věděli až příliš dobře, že neměli naprosto žádné právo nebo moc vykonat jakoukoliv změnu co se týče soboty Jehovovy.

Bible říká: „Vím, že cokoli Bůh činí, bude to navěky, nic k tomu nemůže být přidáno, ani cokoli odebráno, a Bůh to dělá, aby lidé před Ním měli bázeň.“ Kazatel 3,14. A Bůh sám řekl: „Moji smlouvu nezměním, ani nezměním, co vyšlo z mých rtů.“ Žalm 89,34

Žádná raná církev nezměnila tento den odpočinku, ani Kristus či Jeho učedníci. Běžně používané encyklopedie nám však říkají, kdo to udělal.

JAK SE VPLÍŽILA NEDĚLE

Encyklopedie Britannica: "Byl to Konstantin Veliký, kdo jako první vydal zákon pro řádné zachovávání neděle: ustanovil tímto pravidelné slavení neděle v celé Římské říši." – článek „Neděle“

Tento zákon nebyl schválen až do roku 321 n.l., zhruba tři sta let po Kristově nanebevstoupení.

Chambersova encyklopedie: „Nepochybně první zákon, ať už církevní nebo občanský, skrze který vešlo ve známost ustanovení sobotního zachovávání neděle, je Sobotní Konstantinův výnos v roce 321 n.l.“ – článek „Neděle“

Konstantin byl římským císařem a původně to byl pohan – uctíval slunce. Ale asi v době vydání svého nedělního zákona, vyznal své obrácení se ke křesťanství. Bylo to jen vyznání, ale nebylo to opravdové obrácení. Nejen že se spojil s církví, ale „Whereovy církevní dějiny“ (str. 56 orig.) nám podávají informaci, že „se postavil na místo hlavy církve, vynutil si nad ní svrchovanou moc a hlásal právo měnit a kontrolovat ji takovým způsobem, aby to nejlépe posloužilo pro dobro veřejnosti. A

biskupové byli tak potěšeni myšlenkou vlastnit císaře jako hlavu církve..., že se nenašel jediný, který by zpochybňoval jeho právo uvést v praxi tento absolutně nebiblický nárok."

Mosheim také uvádí, že v době Konstantinova vyznání, že je obrácen „se stal biskupem katolické církve.“ Takto v jeho dvojité funkci jako „biskupa katolické církve“ a císaře vydal Konstantin úplně „první zákon“, ať už církevní, nebo občanský“ pro dodržování neděle, prvního dne týdne.

Následuje citace z jeho výnosu:

„Nechť v uznávaný den slunce úředníci a všichni lidé bydlící v městech odpočívají a ať jsou zavřena všechna pracoviště. Avšak na vesnici lidé pracující v zemědělství se mohou cítit svobodně a pravoplatně pokračovat ve své práci, protože se často stává, že jiný den není vhodný pro pěstování obilí nebo pro setbu vína, aby nedocházelo k zanedbávání vhodných dob pro tyto úkony a nedocházelo ke ztrátám na úrodách z nebe.“ (Napsáno 7. března, Krispus a Konstantýn při společném druhém konzulu).“ — Schaffovy „Dějiny křesťanské církve,“ Svazek. III, kap. 75.

V souvislosti s tímto dekretem dr. Schaff říká: „Nařídil zachovávání, nebo spíše zakázal veřejné znesvěcení neděle, ne s názvem Sabbatum (Sobota), či Dies Domini (Den Páně), ale podle jeho starého astrologického a pohanského názvu, Dies Solis (Den Slunce), známým všem jeho poddaným. Takže zákon platil jak pro vyznavače Herkula, Apolla a Mithry, taktéž i pro křesťany.“ — „Dějiny křesťanské církve,“ sv.8, kap.75, odst. 5.

Výsledkem bylo, že v roce 325 n.l., papež Sylvester autoritativně udělil prvnímu dni týdne titul „Den Páně“. Následně v roce 338 n.l. Eusébius, dvorní biskup Konstantýna, napsal: „Všechno, cokoliv bylo povinností udělat v sobotu (sedmý den týdne) jsme (Konstantýn a jiní biskupové) přesunuli na den Páně (první den týdne) jako vhodnější a patřící k němu.“ — Komentář k žalmům.

Později v roce 364 n.l. sněm v Laodicei vydal další velmi konkrétní dekret, že „Křesťané se nebudou požídvšťovat a nebudou nečinní v sobotu (sedmý den), ale v tento den budou pracovat, a den Páně (první den) budou obzvlášť mít v úctě, a kdo je křesťan, pokud to je možné, aby v tento den nepracoval. Pokud se ale zjistí, že se požídvšťují, budou Kristem prokletí.“ Důvod tohoto výnosu je uveden Reverendem Williamem Jamesem, když promlouval na univerzitě v Oxfordu. Řekl:

„Protože zvyk dodržování sobotních odpočinků, který se stal tak všeobecný na konci tohoto (třetího) století, evidentně získával podporu ve východní církvi, byl vydán výnos na koncilu pořádaném v Laodicei (364 n.l.) „že členové církve by neměli odpočívat od práce v sobotu, jako Židé, ale měli by v tento den pracovat a upřednostnit úctu v den Páně, pakliže je to v jejich moci, měli by odpočívat od práce jako křesťané,“ — „Kázání o svatosti a sobotě,“ str. 122, 123 orig.

Potom asi v roce 458 nebo 459 n.l., Papež Leo Veliký vydal následující nařízení:

„Ustanovujeme, podle skutečného významu svatého Krista a apoštolů a tímto nařízením, že ve svatý den (neděle), kdy byla obnovena naše vlastní jednotu, všichni ať odpočívají a zanechají práce.“

Citováno dr. Justinem Edwardsem v „Sabbath Manual“, str. 123 orig.

Takový je tedy důkaz, který dává odpověď na otázku „Jak došlo k dodržování neděle v křesťanské církvi?“ Nebylo to skrze žádný božský příkaz, ale přišlo to postupně skrze řadu lidských ustanovení, z kterých byl první ten Konstantinův.